

Kis iskola nagy gólyabálja volt a *Palló Imre Művészeti Szakközépiskola* kilencedikeseket beavató ünnepe. Mint partra vetett halak tátongtunk egy csepp levegőért a zsúfolt teremben, ahol érkezésemtől már javában zajlott a műsor.

Sikerült egy órást késést produkálnom, mert a plakátnézegetést hanyagoltam, és az iskola honlapját sem tekintettem meg, hogy megtudjam, az egyetlen hat órától kezdődő gólyabálra vagyok hivatalos.

Így legalább csak másfél órát kellett a kabátom a térdem, a táskám a bokám közé szorítva állva jegyzetelnem, de megérte. Szórakoztatás szempontjából a pallósok cirkusza simán legyűrte az egyre unalmasabb X Faktort, és megállapítottam, hogy jócskán emelkedett a gólyabál színpontja, mióta kilencedikesként szájjal mertük a koszos mosdótálból a vizet.

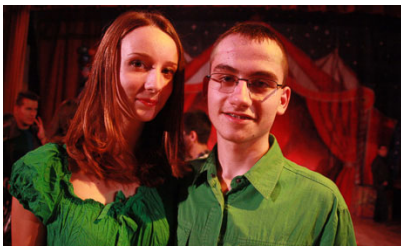
Testre szabják a lányokat

Kissé meglepett (ebben a mai világban, bezzeg az én időmben stb.), hogy érkezésemtől épp egy hastáncos kislány rengette mélydekoltátságát a zsűrinek, de hát ez táncművészet. S az is elég mély benyomást keltett, hogy errefelé milyen lazák (vagányak) a tanárok. **Derzsi Dénes**, ha jól tudom, gitártanár, teljes porondmesteri díszben konferálta fel az utolsó műsorszámot, a Május 1 Akrobata csoport mutatványát.

Sötét jóslatok

A szórakoztatóipar nem létezhet cigányok nélkül, ezért jósnő jövendölte meg a frissen kialakuló társulat sikerességét, ehhez mindössze egy ijesztő gorilla fejére és egy gömb alakú tárgyra volt szüksége: „Jósolom, hogy ebből a cirkuszból még egyszer világra szóló cirkusz lesz. De nem ma. Sötét energiákat érzek a teremben. Nem látok ebben a gömbben semmit, lehet, hogy egy lámpa?”

A kilencedikesek táncát követően **Pop Izabella** és **Bodor Tekla Kincső** adták elő Caro Emerald *Back it up* című dalát.

A műsorszámok között nem engedték a közönséget tespedni, kérdésekkel bombázták, és aki csöppet figyelmes volt, az akár könyvnyereményt is cipelhetett a Jungle Clubban megrendezett buliba.

Gólyalábú sárga madár a nevem

Bár már egy óra bőven eltelt, még csak most kezdődött a gólyák vetélkedője, amely abból állt, hogy hat pár színezett főgolyát, 6 fiút és 6 lányt tettek próbára.

Az első versenyszám a bemutatkozás volt, három-három szót kellett kihúznia a versenyzőknek, amelyeket bele kellett foglalniuk a rövid önéletrajzukba.

Ennek a próbának az az előnye, hogy akkor is poénos lehet, ha a gólyácskáknak épp csak felsorolnia sikerül a saját nevét és az előírt kifejezéseket. Így egyaránt nevethettünk azon, hogy az egyik főgolya gumicsizmában jár bulizni, mert a faluban nagy a sár, szereti a vattacukrot, mert nagy és kemény és kedvenc állata egy elefánt, és azon is, hogy a zöld pár három perc alatt képes volt két egész költeményt papírra vetni a megadott szavakkal.

Szinkronizálunk késsel-lábbal

A második próba az autentikus székelly cirkusz alapvető kellékére, a késdobálásra volt kiélezve. A képzavart némileg mélyíti, hogy a mutatvány modernizált verziójában darts dobókákat kellett dobálniuk a fiúknak, hogy minél több lufit kilyukasszanak egy folyamatosan mozgó pörgentyűn.

{youtube}Ly4ko7EGP-0{/youtube}

Nagyjából kettes átlaggal sikerült zárniuk a versenyszámot, a lányoknak jutott a bátorítás és a vigasztalás feladata, hiszen, ha más nem is, az ifjak férfiúi önérzete sérülhetett. Szerencsére ez nem következett be, ugyanis a közönségből vállalkozó fiatalember is hasonló eredményt ért el.

A szervezők különös fintora, hogy a gólyabálok visszatérő motívuma, a karaoke parti épp abban az iskolában maradt el, ahol a diákok jó része még tud is énekelni. Helyette volt filmszinkronizálás, ami viszont nem ment annyira, de legalább a kárörömet is kipipálhattuk.

Jó a lapjárásuk, csokit nekik

A kártyatrükkök ideje előtt a X. B táncos produkciójára pihentek a főgolyák, hogy frissen repülhessenek a közönség közé kártyalapokat gyűjteni. A rekord olyan 17 körüli volt, a sötétben nem lehetett jól látni, hogy melyik csapatnak sikerült ezt a bravúrt összehoznia, rémlik, hogy a kicsi, de stramm kékek lehettek. Vagy a kreatív zöldek? Vagy a csini pirosak?

A sok szaladgálás után nem árt az energiapótlás. A legfinomabb és egyben leggusztustalanabb műsorszám következett, melynek természetesen a gólyalányok voltak az áldozatai.

Csokoládéval kellett egy perc alatt telezabálniuk magukat egy függőleges fóliatálcáról. A gusztustalanság abban állt, hogy csapatváltáskor nem cseréltek fóliát, csak nyálat.

Nyerő szám

Elérkezett a nagy pillanat: a zsűri dönteni vonult, s míg a pontokat számolgatta, a tanárshowból tudtuk meg, hogy a pedagógusok elvetemült másodállás-szakértők. Szombat estére valaki másra hagyták a szájtépést, ezt a társulat veterán tagjára, BeatJoc-ra, a híres beatbox művészre bízták. S ami egy tanárral, bárhogy tépi is a húrokat, ritkán fordul elő, azt BeatJoc könnyedén elérte: a diákok visszatapsolták.

A szájdobpergés után a zsűri elnök asszonya, **Kirmaier Márta** vonult a színpadra, hogy előadja a zsűri döntését: harmadik helyezett lett a narancsban versenyző

Ambrus Nimbort

és a piros csapat nőiességét erősítő

Pál Enikő

. Második helyre a kékek futottak be. A Cirque du Pallóba első helyen nyert felvételt a zöld csapat, azaz

Dobra Beáta

és

Bakó Tihamér

, akik örömben rögtön letépték és kicserélték orraikat.

A boldogság pillanatainak a gólyaeskü letétele vetett véget. Jobb kezükkel a szívükön, bal kezükkel a magasban kórusban mondták a következő szöveget:

Én, XY, pallós gólya, kinek a művészet a mozgatórugója, a cirkusz jövőjére esküszöm, hogy ezentúl a gatyámat felkötöm.

A büfés nénit jobban megbecsülöm, s ha nincs pizza tekercs, azt is eltűröm.

Kóruson a lábaimat egymás mellett tartom, s a kotta mögött sunyiban a telefont sem bújom.

Igyekszem mindent szívvel, lélekkel tenni, nem fogok kínai hangszert, festéket venni.

Becsengetés után az osztályban eszem, sulis újságunkat mindig megveszem.

Megpróbálok órákról kevesebbet késni, a kapus bácsit már messziről nagy ívben elkerülni.

A palettám tiszta lesz, mint a díszterem, festékemet eszerint a másokra kenem.

Igyekszem az ellenőrzőt magamnál tartani, nagyjából mindenből jó jegyekre hajtani.

Az átlag mind unalmas, nincs amit ragozni, ha adott a tehetség, nem fogok habozni.

Egy célt követ a Palló, alkotva elérni, hisz zene s színek nélkül nincs, amiért élni.